

Խոսք հանապարհորդին

Մի վախենա քամուց, անձրևից,
Քայլիր ուղիդ՝ քո համփոփ:
Քանզի ամեն փոթորիկի մեջ
Գտնվում է նոր երգի սկիզբը:

Woord aan de Reiziger – Hovhannes Tumanyan

Vrees niet de wind, noch de regen,
ga rechtdoor op je eigen pad.
Want in elke storm
schuilt het begin van een nieuw lied.

عن الغربة والسفر

غَرِيبُ الدَّارِ نَاءٍ عَنِ إِخْوَانِهِ
لَهُ كُلُّ يَوْمٍ مُسْتَفَادٌ وَمَكْسَبٌ
يَرَى كُلَّ يَوْمٍ فِي الْغُرُوبِ عِبْرًا
تُفِيدُ لَهُ وَتُزِيدُ تَجَارِبُ

Over het reizen en de vreemdeling – Al Mutanabbi

Vreemdeling ver van zijn broeders,
elke dag brengt hem winst en lering.
In elke zonsondergang ziet hij lessen,
die zijn geest verrijken en zijn ervaring verdiepen.

Avioni – Milica Mitić

mi smo deca s papirnim avionima
tiču nas se samo velike oluje
i debele mačke
nikome se srce još nije naduvalo da odleti
ljudi nam love greške
mi lovimo žabe
toliko života odjednom
nikada videli niste

Vliegtuigjes - Milica Mitić

we zijn kinderen met papieren vliegtuigjes
we geven alleen om zware stormen
en dikke katten
niemand zijn hart is zo opgeblazen dat het wegvliegt
mensen jagen op onze fouten
we jagen op kikkers
zoveel leven tegelijk
heb je nog nooit gezien

شمس العشية

شَمْسُ الْعِشْيَةِ قَدْ غَرَبَتْ وَاسْتَعْبَرَتْ عَيْنِي مِنَ الْفُرْقَا
عَلَى الشَّقِّ قَدْ سَطَرَتْ حِينَ غُيِبَتْ زَادَ الْعَشِيقُ شَوْقَا
حَتَّى الطُّيُورُ قَدْ غَرَّدَتْ وَتَرَنَّمَتْ تَرْنِيمًا عَلَى الْوَرَقَا

Avondzon

De avondzon is ondergegaan en mijn ogen
hebben gehuild van de scheiding.
Op de schemering, heeft het geschreven,
en toen die verdween, nam het verlangen van de minnaar toe.
Zelfs de vogels hebben getjilpt en gezongen,
de bladeren bewenend.

Canção do exílio – Gonçalves Dias

Minha terra tem palmeiras,
Onde canta o Sabiá;
As aves, que aqui gorjeiam,
Não gorjeiam como lá.
Nosso céu tem mais estrelas,
Nossas várzeas têm mais flores,
Nossos bosques têm mais vida,
Nossa vida mais amores.
Em cismar, sozinho, à noite,
Mais prazer eu encontro lá;
Minha terra tem palmeiras,
Onde canta o Sabiá.

Lied van de Ballingschap - Gonçalves Dias

Mijn land heeft palmbomen,
waar de sabiá zingt;
De vogels die hier zingen,
zingen niet zoals ze daar doen.
Onze hemel heeft meer sterren,
Onze weiden hebben meer bloemen,
Onze bossen hebben meer leven,
Ons leven meer liefde.
In mijmeringen, alleen,
's nachts, vind ik daar meer plezier;
Mijn land heeft palmbomen,
waar de sabiá zingt.

Ja visst gör det ont – Karin Boye

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tär och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer
och det som stänger.

Jazeker doet het pijn - Karin Boye

Jazeker doet het pijn als knoppen barsten.
Waarom zou de lente anders aarzelen?
Waarom zou al ons hete verlangen
samengebald worden in het bevroren bitterbleke?
Gesloten was immers de knop de hele winter.
Wat is het voor nieuws wat nu op springen staat?
Jazeker doet het pijn als knoppen barsten,
pijn voor dat wat groeit
dat wat zich sluit

Ιθάκη - Konstantínos Kaváfis

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος.
Πολλά τα καλοκαιρινά πρωιά να είναι
που με τι ευχαρίστησι, με τι χαρά
θα μπαίνεις σε λιμένας πρωτοειδωμένους·
να σταματήσεις σ' εμπορεία Φοινικικά,
και τες καλές πραγμάτειες ν' αποκτήσεις,
σεντέφια και κοράλλια, κεχριμπάρια κ' έβενους,
και ηδονικά μυρωδικά κάθε λογής,
όσο μπορείς πιο άφθονα ηδονικά μυρωδικά·
σε πόλεις Αιγυπτιακές πολλές να πας,
να μάθεις και να μάθεις απ' τους σπουδασμένους.

Ithaka - Konstantínos Kaváfis

Wens dat de weg dan lang mag zijn.
Dat er veel zomermorgens zullen komen
waarop je, met grote vreugde en genot
zult binnenvaren in onbekende havens,
pleisteren in Phoenicische handelssteden
om daar aantrekkelijke dingen aan te schaffen
van parelmoer, koraal, barnsteen en ebbehout,
ook opwindende geurstoffen van alle soorten,
opwindende geurstoffen zoveel je krijgen kunt;
dat je talrijke steden in Egypte aan zult doen
om veel, heel veel te leren van de wijzen.